

1968-1

Maandschrift voor

BIJENTEELT

Versijnt maandelijks

Jaargang 70 - januari 1968

De jaargangen 1, 2 en 3 van „BIJENTEELT“
zijn te beschouwen als de jaargangen 67,
68 en 69 van dit blad.
The volumes 1, 2 and 3 of „BIJENTEELT“
are to be regarded as volumes 67, 68 and
69 of this journal.

Officieel orgaan van de Vereniging tot bevordering der Bijenteelt in Nederland

*M*ogen wij de bij dit nummer ingesloten prijslijst in uw aller aandacht aanbevelen?

- De in deze prijslijst genoemde prijzen voor uw ruwe raat en zuivere was blijven tot nader bericht gelden.
- Ook de prijs van superkunstraat blijft tot nader bericht gehandhaafd. (U weet dat de kwaliteit van onze superkunstraat niet te evenaren is.)
- Wij bieden alle imkers en alle afdelingsbesturen onze beste wensen aan voor een gelukkig en voorspoedig jaar 1968.

GOEDE DINGEN

BIJENHUIS - WAGENINGEN

TEL. 08370-2863 – GIRO 823276

Wij kunnen u alle materiaal leveren op het gebied der bijenteelt van alleen 1e klas fabrikaat voor de laagst mogelijke prijzen, b.v. simplexkasten, geheel compl. met ramen en blikjes voor slechts f 62,-.

Broedramen 33 ct. per stuk. Wij verwerken ook gaarne uw ruwe en zuivere was tot kunstraat. Onze kunstraat bestaat uit 100% zuivere bijenwas en wordt daarvoor vlugger en mooier uitgebouwd.

Vraagt onze uitvoerige prijslijst die wij u gaarne gratis toezenden. U zult zien dat wij beslist voordeliger zijn.

Tevens kunnen wij u nog leveren **Gegarandeerd zuivere inlandse** koolzaadbloemen en heidehoning, voor lage prijzen.

Bijenstand H. T. van Dam & Zn.

Jubbega (Fr.) - Tel. 05165-382

MAANDSCHRIFT VOOR BIJENTEELT. Adres redactie en administratie: Bijenhuis, Wageningen. Redacteur: R. P. Groenveld. Commissie van Redactie: W. Assink en H. G. Maagendans. Alle stukken aan het Bijenhuis, alleen advertenties en speurbijtjes rechtstreeks aan de drukker: N.V. van Mastrikt & Verhoeven, Oude Kraan 16 te Arnhem. Tarief speurbijtjes zie boven die rubriek.

Bericht van de redactie

De algemene vergadering verleende ons ontheffing van het doen van allerlei publicaties, die in onze statuten en reglementen zijn voorgescreven. Nu we weer ons eigen Groentje uitgeven, is die ontheffing vanzelfsprekend vervallen. We zijn weer baas in eigen huis en alle beperkingen, die we ons hadden opgelegd gedurende het verschijnen van ons gemeenschappelijk blad, behoren daarmee tot het verleden.

U vindt in ons blad weer alle publicaties en gegevens omtrent onze vereniging, die u vroeger in het Groentje aantrof en méér.

Voor de berichten uit de afdelingen staan onze kolommen weer open. Voor verslagen van allerlei activiteiten zoals tentoonstellingen,

lezingen, filmavonden, cursussen, bijen- en honingmarkten, jubilea enz. houden we ons weer aanbevolen.

Maar: stuur uw berichten direct en in ieder geval vóór de tiende van elke maand in, anders wordt het voor ons maandblad oude kost.

Voor uw ingezonden stukken is er weer plaats in onze oude rubriek „De lezer schrijft.” Ook deze vóór de tiende van de maand inzenden.

Adresveranderingen, die ons vóór de tiende van de maand bereiken, kunnen nog worden verwerkt voor de adresbandjes van het volgende nummer. Bereiken ze ons later, dan gaat het volgende nummer nog naar het oude adres.

Geef nieuwe leden, bedankjes, overlijdensberichten enz.

direct door aan het Bijenhuis te Wageningen. Nieuwe leden krijgen de reeds verschenen nummers nog toegezonden voor zover die aanwezig zijn.

Alle stukken voor redactie en administratie dus aan het Bijenhuis.

Aan de drukker uitsluitend zenden advertenties en speurbijtes. Speurbijtes uitsluitend bij vooruitbetaling. Tarief, gironummer enz. vindt u boven de speurbijtes in elk nummer vermeld.

We meenden deze „spelregels”, die u misschien vergeten was, weer even in uw herinnering wakker te moeten roepen.

Wij zullen er als van ouds weer naar streven dat ons Groentje weerspiegelt, wat er in onze vereniging leeft. Voor uw medewerking daaraan betuigen wij u bij voorbaat onze hartelijke dank.

Commissie van redactie
Redacteur.

Ter inleiding

Nu een waardige allen en alles omvattende fusie door de wil van de zuidelijke bonden — laten wij hopen tijdelijk — een onmogelijkheid is gebleken, herneemt onze vereniging uiteraard haar recht om zich weer zelfstandig, door middel van haar eigen verenigingsorgaan, tot haar leden te richten.

Ter wille van een door ons reeds langer dan 30 jaar gehoopte en positief nagestreefde samsmelting van alle imkersorganisaties in ons land, verklaarden wij ons enige jaren geleden bereid om een van onze belangrijkste vuistpenden, ons vertrouwde en zo uitstekend geredigeerde Groentje, vooruitlopende op een goede uitslag van de fusiebesprekingen, prijs te geven in ruil voor een gemeenschappelijk tijdschrift.

Wij deden dit in de hoop, dat ons vertrouwen in een even onvoorwaardelijke bereidheid tot samenwerking van de andere kant niet zou worden beschaamd.

Het is jammer, dat dit gemeenschappelijk tijdschrift bepaald niet aan onze verwachtingen heeft beantwoord. Het vertrouwde intieme karakter van ons oude Groentje met zijn niet alleen zakelijke of technische inhoud, bleek al spoedig een verloren zaak te zijn. In plaats van een gezellig en gemoedelijk verenigingsorgaan, als communicatiemiddel tussen imkervrienden, hebben wij genoeg moeten nemen

met een op zichzelf wel technisch behoorlijk geredigeerd bijtijdschrift maar dat, doordat men gevoeligheden moest ontzien, zich in hoofdzaak tot zakelijke voorlichting en mededelingen moest beperken.

Ofschoon wij dit wel hadden voorzien, hebben wij er aanvankelijk niet te zwaar aan getild, omdat wij zo optimistisch waren om te geloven, dat na de fusie een nieuwe teamgeest en een teruggrijpen op de vroegere vertrouwde familiesfeer zonder meer mogelijk zou zijn. Het heeft helaas niet zo mogen zijn.

Belangen, die met de vaderlandse bijenteelt weinig of niets te maken hebben en waarbij „de commerce” een overheersende invloed uitoefende, hebben een vereniging van alle Nederlandse bijenhouders opnieuw naar het rijk van de vrome wensen verwezen.

Gelukkelijk dat ditmaal geen sectarische argumenten als weleer, te weten dat een organisatie op r.-k. grondslag ook voor bijenhouders een eis van principiële aard moest worden genoemd, de doorslag hebben gegeven.

Een gescheiden optrekken met een uitsluitend beroep op de confessie, zou in onze moderne opvattingen toch bepaald geen weerklank meer hebben gevonden. Begrijpelijk als men bedenkt, hoeveel duizenden gelovige rooms-katholieken jaren achtereen met eer het lidmaatschap van onze organisatie hebben gezocht en bekleed. Vele van hun geloofsgenoten, woonachtig in het zuiden, zullen zich in de toekomst nog wel eens de vraag stellen, waarom men in het noorden het ideaal „alle Nederlandse imkers verenigen in één grote nationale organisatie van bijenhouders” klaarblijkelijk wel heeft weten te verwezenlijken terwijl men in het zuiden

nog altijd doorgaat met een verderfelijke splitsing.

Wij van onze kant zullen uiteraard steeds naar een algehele fusie blijven streven, overtuigd als wij zijn dat de huidige splitsing in een tijd, waarin het de vaderlandse bijenteelt waarlijk niet naar den vleze gaat, een onding moet worden genoemd.

Ons aanbod tot een ware leefgemeenschap, maar dan met algehele gemeenschap van goederen, blijft ook voor de toekomst onverzwakt bestaan. In afwachting daarvan trekken wij ons op onze eigen stellingen terug en zullen wij ons voorlopig beperken tot het verstevigen van de interne verenigingsband, waarvoor een goed geredigeerd, maar bovenal gezellig verenigingsblad een onmisbare voorwaarde kan worden genoemd.

Dit eerste nummer van het nieuwe verenigingsjaar bewijst qua inhoud zowel als opmaak voldoende, wat de enthousiaste redactie met een herleefd Groentje wil bereiken.

Moge de belangstelling van de lezers door de veelheid van onderwerpen en de deugdelijkheid van de voorlichting opnieuw als in vroeger jaren worden geprikkeld in dier voege, dat de redactie door een stroom van vrijwillige bijdragen in haar moeilijke maar dankbare taak zal worden gesteund.

Als voorzitter van onze 70-jarige vereniging, die na een tijdperk van neergang zich kennelijk weer op een nieuwe groei voorbereidt, ben ik dankbaar dat de overgrote meerderheid van onze algemene vergadering een herstel van de vroegere toestand het meest in het belang van de Nederlandse bijenteelt heeft geoordeeld.

Mr. J. R. J. ridder van Rappard

open ige notities

In deze rubriek hopen wij u geregeld op de hoogte te houden van alles, wat onze vereniging, onze handelsinstelling, de suikerlevering en onze collectieve verzekering betreft.

We willen deze rubriek beginnen met de mededeling, dat het Bijenhuis in Wageningen groeit en bloeit. De omzetten zijn zeer belangrijk gestegen. Dat wijst erop, dat onze afnemers tevreden zijn over de gang van zaken. De omzetstijging is niet, zoals bij vele andere bedrijven, het gevolg van verhoogde prijzen. Als voorbeeld noemen wij de kunstraatprijs. Die is pas na het einde van het seizoen verhoogd van f 7,— tot f 8,— per kg. Maar de inkoopprijs van ruwe raat hebben we verhoogd van f 1,—

tot f 1,60 per kg. We noemen deze cijfers even, omdat het Bijenhuis nu al een paar jaar lang de kunstraatprijs laag gehouden heeft. Hadden we dat niet gedaan, dan hadden andere leveranciers hun kunstraatprijs al lang op f 9,— of f 10,— per kg gebracht. De handelsinstelling van de Zuidelijke Bonden b.v. rekende de laatste jaren voor kunstraat al een gulden méér dan het Bijenhuis, n.l. f 8,— per kg. Als u, behalve het prijsverschil ook nog het verschil in kwaliteit in aanmerking neemt, springt het verschil wel duidelijk in het oog.

De vrachtprijzen zijn de laatste jaren enorm gestegen. Daarom gaan tal van afdelingen er toe over om gezamenlijk te bestellen wat hun leden aan superkunstraat en imkersartikelen nodig hebben. De vrachtkosten van één pak aan één adres zijn veel lager dan de vrachtkosten van kleine pakjes aan alle leden van uw afdeling afzonderlijk.

Met ingang van 1 januari zijn de uitkerings-

normen van onze collectieve verzekering verhoogd. Voor de belangrijkste bepalingen mogen wij verwijzen naar een afzonderlijk artikel in dit nummer.

Wij distribueerden vorig jaar plm. 360.000 kg biiensuiker. De prijs was f 0,60 per kg franco afdeling. De vroege levering stelde vele imkers en afdelingsbesturen voor ernstige problemen. Hartelijk dank voor de wijze, waarop u allen eensgezind achter ons hebt gestaan. Ons aller inspanning is niet tevergeefs geweest. Zoals u weet, heeft de A.N.I. de „suikerbui“ niet zien aankomen. Haar suiker kostte een kwartie per kg méér dan de onze. Door de vroege levering hebben we onze leden dus 360.000 kwarties, is f 90 000,— bespaard.

U weet ook, dat de Zuidelijke Bonden hun suikerprijs oorspronkelijk op 66 cent per kg hadden vastgesteld. Als wij daaraan hadden meegedaan, hadden we ten koste van onze leden 360.000 maal 6 cent is f 21.600,— extra winst op de suiker gemaakt. Maar doordat wij in deze niet met de Zuidelijke Bonden meegingen,

hebben onze leden die f 21.600,— in hun zak kunnen houden. Achteraf besloten de Zuidelijke Bonden de suikerprijs óók op 60 cent te stellen. Ons voorbeeld heeft hun leden dus ook flinke bedragen bespaard.

Vrienden, we zijn op de goede weg. Uit onze nestegen omzetcijfers blijkt duidelijk, dat steeds meer imkers achter ons staan in ons streven om hun belangen op de best mogelijke wijze te dienen. Mogen we erop rekenen, dat dit jaar alle imkers achter ons staan? Als onze omzet verder stilt, kunnen we nog voordeliger werken. En deze voordelen komen bij ons de imkers ten goede.

In het vertrouwen, dat u allen daaraan van harte zult meewerken, bieden we alle imkers en alle afdelingen onze beste wensen aan voor een in alle opzichten gelukkig en voorspoedig jaar 1968.

N.B. Als u vragen of opmerkingen hebt over deze openhartige rubriek, stuur ze ons dan vóór de tiende van de maand. In het volgende nummer geven we er dan ons openhartige commentaar op.

Collectieve verzekering

t.b.v. leden tegen brand, diefstal en vervoer
Per 31 december 1967 wordt enige wijziging gebracht in de verzekerde bedragen voor kasten en korven.

Deze zijn dan als volgt:

	okt. t/m april:	mei t/m sept.:
Simplexkasten	f 60,—	f 75,—
Simplexkast met		
2 broedkamers, honing-		
kamers en separator	f 60,—	f 100,—
Albertikast	f 60,—	f 100,—
gewone korf	f 15,—	f 25,—
boogkorf 16-raams	f 25,—	f 40,—
boogkorf 12-raams	f 20,—	f 35,—
boogkorf 9-raams	f 18,—	f 30,—
6-raamskastjes	f 30,—	f 30,—

Het maximum verzekerde bedrag per lid wordt per 31 december 1967 verhoogd tot op f 3.000,—.

Leden die een grotere waarde dan f 3.000,— voor hun imkerbedrijf op voormelde grondslagen willen verzekeren, dienen dit onder opgave van het gewenste verzekerde bedrag aan de Secretaris te Wageningen te melden.

Schade onder f 10,— komt evenals voorheen niet ten laste van de verzekering.

Berg- en werkrumten ten dienste van het imkerbedrijf zijn tot beperkte bedragen tegen het

brandgevaar medeverzekerd, voor leden, welke ten tijde van de brand over tenminste 10 bijenvolken beschikken.

Deze bedragen zijn:

bij 10—24 volken maximum	f 400,—
bij 25—49 volken maximum	f 600,—
bij 50—74 volken maximum	f 1.200,—
bij 75—99 volken maximum	f 1.800,—
bij 100 en meer	f 2.500,—

Het **BRAND**risico is gedekt op condities van de Amsterdamse Beursbrandpolis.

Schade tijdens **VERVOER** is gedekt wanneer deze veroorzaakt is door een evenement het middel van vervoer overkomen. (schade b.v. door het z.g. „warmlopen“ der bijen is dus niet gedekt).

DIEFSTAL schade is gedekt na aangetoonde diefstal en kennisgeving hiervan aan de politie ter plaatse.

Schade aan kasten, korven en inhoud daarvan e.d. door baldadigheid, vernielzucht is dus niet gedekt.

Schaden moeten binnen 3 x 24 uur na het constateren daarvan worden aangemeld aan de Fa. Langeveldt de Vos de Waal, Gebouw „De Walvis“, Grote Bickersstraat 74, Amsterdam, t.a.v. de heer F. C. Peypers, tel. 020-64484.

De volledige omschrijving der gedekte gevaren en andere voorwaarden zijn nader aangegeven in de polis van verzekering, welke ten kantore van de Vereniging te Wageningen berust.

VOORSTELLEN

Algemene vergadering 1968

(Deze vergadering is vastgesteld op 18 mei 1968 om 11 uur in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te Utrecht.)

1. Voorstel Groningen

De afdeling Groningen stelt voor het huishoudelijk reglement te wijzigen:

Art. 14 sub 2: Hij (de voorzitter) treedt af op de jaarlijkse algemene vergadering en is terstond herkiesbaar, te wijzigen in: Hij treedt af op de jaarlijkse algemene vergadering en is één maal terstond herkiesbaar.

Art. 15 sub 3 De leden van het hoofdbestuur, die aan de beurt van aftreden zijn, zijn terstond herkiesbaar, te wijzigen in: De leden van het hoofdbestuur die aan de beurt van aftreden zijn, zijn éénmaal terstond herkiesbaar.

Doel van deze wijzigingen en toelichting:

1) Door meer mutaties in het H.B. zijn er betere waarborgen voor nieuwe ideeën en een frisse aanpak.

2) Doordat bij iedere jaarlijkse verkiezing minstens tweederde van de leden van het H.B. blijft zitten, wordt voorkomen dat er ondoordachte besluiten worden genomen. Een zittingsperiode van ten hoogste zes jaar achtereen is lang genoeg voor een goede inwerkperiode en een ruime werkperiode.

3) Bij wijziging wordt voorkomen dat bestuursleden zoals nu soms 25 jaar of langer achtereen zitting hebben. (Ons inziens een ongezonde situatie.) Een goede kracht is bij wijziging als voorgesteld niet voorgoed verloren. Iemand die zich echt voor de vereniging wil inzetten zal zich na de onderbreking door zijn afdeling weer naar voren kunnen laten brengen. Hij kan dan met een frisse kijk op de zaken in het H.B. terugkeren.

4) Vermoedelijk zullen er ook meer jongeren in het bestuur zitting nemen en worden niet-zinnige tradities voorkomen.

5) Tot slot, maar het belangrijkste: Het is ons doel de waarborgen voor een gezonde vereniging met deze wijzigingen te vergroten. De Afdeling Groningen hoopt dan ook, dat de voorgestelde wijzigingen zullen worden aangenomen.

Prae-advies

Het hoofdbestuur meent de aanneming van dit voorstel te moeten ontraden.

1. De voorzitter onze vereniging is ook voorzitter van de Bedrijfsraad en van de Afdeling Bijenteelt van het Landbouwschap. Deze drie functies afzonderlijk zowel als in hun totaliteit vragen een kennis en ervaring van alles, wat met deze organisaties verband houdt, die niet in overeenstemming te brengen is met de voorgestelde, aan een tijdslimiet gebonden, zittingsperiode. Het heengaan van een voorzitter zou een breuk in de continuïteit geven, die, naar de mening van het hoofdbestuur, zo mogelijk vermeden en stellig niet reglementair geschapen dient te worden.

2. De voorstellende afdeling staat een „doorstroming” in het hoofdbestuur voor. Het hoofdbestuur laat het gaarne aan de regionale kiesdistricten onze vereniging, de z.g. „groepen” over om te beoordelen, of die doorstroming in hun rayon gewenst is.

Om die doorstroming te bewerkstelligen is, naar het oordeel van het hoofdbestuur, geen wijziging van het huishoudelijk reglement nodig. Iedere drie jaar immers heeft iedere groep de gelegenheid zo'n doorstroming in haar eigen rayon te bewerkstelligen, doordat de afdelingen van die groep kandidaten kunnen stellen voor de benoeming van een hoofdbestuurder voor hun rayon. Als de wens tot doorstroming in een rayon voldoende sterk is, komt er automatisch een nieuwe hoofdbestuurder.

Het vaststellen van een bepaalde zittingsperiode voor de voorzitter of een hoofdbestuurslid schept bovendien de mogelijkheid, dat men op een bepaald moment moet afzien van het kiezen van een persoon, die men voor de functie het meest geschikt acht, omdat een reglementaire bepaling zijn benoeming eenvoudig zou verbieden.

2. Voorstel Amsterdam

Het bestuur van de Amsterdamse Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt verzoekt namens de Algemene Ledenvergadering, welke werd gehouden op 1 juli 1967, de volgende vier voorstellen op de a.s. Algemene Ledenvergadering van de Vereniging tot Bevordering der Bijenteelt in Nederland te behandelen:

1. Overwegende, dat de pogingen van de Vereniging om met de zuidelijke bonden tot een fusie te geraken, tot nu toe niet tot het gewenste resultaat hebben geleid, verzoekt de Amsterdamse Vereniging aan de Algemene Vergadering de situatie opnieuw te doen onderzoeken. Zij stelt voor een nieuwe commissie te benoemen, bestaande uit drie leden, welke commissie tijdig voor de Algemene Vergadering in 1969 een gedocumenteerd overzicht van de situatie zal samenstellen en, zo mogelijk, een nieuw voorstel tot fusie zal doen,

waarover de Algemene Vergadering zich zal uitspreken.

2. De Amsterdamse Vereniging verzoekt het Hoofdbestuur met haar bestuur overleg te plegen over het stellen van kandidaten voor bovenbedoelde commissie voor de Algemene Vergadering. Indien het Hoofdbestuur hiertoe geen aanleiding vindt, zal de Amsterdamse Vereniging zelf drie kandidaten ter Algemene Vergadering voorstellen, waarover de Algemene Vergadering zich zal uitspreken.

3. De Amsterdamse Vereniging stelt voor de reglementen van de Vereniging in die zin te wijzigen, dat afdelingsvertegenwoordigers staande de vergadering het recht hebben een motie in te dienen of een voorstel van het Hoofdbestuur te amenderen. Er dient een regeling te worden opgesteld, waardoor een vastgesteld aantal afdelingen een motie of een amendement kan indienen, dat door de afgevaardigden van de desbetreffende afdelingen wordt ondersteund. Een op een dergelijke wijze tot stand gekomen motie of amendement zal, tenzij overgenomen door het hoofdbestuur, ter vergadering in stemming worden gebracht.

4. De Amsterdamse Vereniging stelt voor aan het secretariaat van iedere afdeling van de Vereniging elk jaar in augustus en geheel bijgewerkte lijst van de adressen der afdelingssecretariaten te doen toekomen.

Prae-advies

1 en 2. In een artikel, getiteld „De mislukte fusie” in ons blad zal een poging worden gedaan om de achtergronden van de mislukking der fusiebesprekingen te belichten.

De zuidelijke bonden kennen het standpunt onzer vereniging, dat neergelegd is in een besluit onzer algemene vergadering van 1966 en waarin gezegd is, dat fusie gepaard moet gaan met volledige inbreng van alle bezittingen. Dit besluit werd genomen met bijna algemene stemmen. Wij kennen onzerzijds het standpunt van de zuidelijke bonden, die reeds in 1965 fusie met volledige inbreng verwierpen en die sedertdien hun standpunt niet wijzigden.

De zuidelijke bonden waren bereid tot een „tussenoplossing”, die in feite alleen het voortbestaan van het gecombineerde blad beoogde. Ons hoofdbestuur en onze algemene vergadering spraken zich zeer duidelijk uit tegen de voortzetting van de uitgave van het gecombineerde blad met als enig uitzicht dat fusie na een niet genoemd aantal jaren „niet uitgesloten” zou zijn.

Nu de wederzijdse standpunten zo kort en zo duidelijk te formuleren zijn, heeft het hoofdbestuur geen behoefte meer aan commissies, die de situatie opnieuw onderzoeken.

Als er zich nieuwe mogelijkheden voordoen, zal het hoofdbestuur die gaarne overwegen en aan de algemene vergadering voorleggen. Hiervoor is niet alleen een rechtstreeks contact tussen de zuidelijke bonden en onze vereniging mogelijk, maar bovendien een contact via de Bedrijfsraad, die ook de aanvankelijke besprekingen op gang heeft gebracht.

3. Het voorstel om het huishoudelijk reglement onzer vereniging in die zin te wijzigen, dat afdelingsvertegenwoordigers het recht hebben om een voorstel van het hoofdbestuur staande de vergadering te amenderen is overbodig, omdat deze materie reeds in artikel 31 als volgt is geregeld:

Elke afgevaardigde heeft het recht om op de algemene vergadering amendementen op voorstellen in te dienen.

Worden die amendementen door tenminste 20 afgevaardigden ondersteund, dan moeten zij door de voorzitter in behandeling en in stemming worden gebracht.

Ook de mogelijkheid om staande de algemene vergadering een motie in te dienen bestaat al en de voorstellende afdeling heeft op de vorige algemene vergadering zelf reeds van die mogelijkheid gebruik gemaakt. De in te dienen motie mag echter niet het karakter van een voorstel dragen.

Ons huishoudelijk reglement bevat n.l. in artikel 29 reeds een aantal bepalingen inzake voorstellen, die aan de algemene vergadering kunnen worden gedaan. De voorgeschreven procedure heeft de bedoeling om te voorkomen, dat de afgevaardigden ter algemene vergadering worden overrompeld met voorstellen, waarover zij in hun afdelings- en groepsvergadering niet hebben kunnen spreken en op de behandeling waarvan zij zich niet hebben kunnen voorbereiden. De voorgeschreven publicatie van voorstellen in het januari-nummer van het Groentje is bedoeld om deze overrompeling te voorkomen en een rustige en weloverwogen besluitvorming in de hand te werken.

4. De vraag of wij een lijst van afdelingssecretarissen moeten verstrekken, is herhaaldelijk gesteld. In het verleden zijn deze lijsten in handen gekomen van personen, die ze bepaald niet ten behoeve van onze verenigingsactiviteiten gebruikten.

In de praktijk vragen afdelingsbesturen, die contacten met bepaalde andere afdelingen willen opnemen, de adressen even aan het Bijenhuis. Voor berichten aan alle afdelingen staat nu weer het Groentje open. In de praktijk heeft het Bijenhuis herhaaldelijk gefrankeerde stukken voor alle afdelingssecretarissen geadres-

seerd, als de publicatie niet kan wachten op het volgende Groentje. Men heeft dan zelfs niet de adressen te schrijven en men heeft geen gebruik te maken van een inmiddels verouderde lijst.

3. Voorstel van het hoofdbestuur

De gemeente Wageningen heeft onze vereniging verzocht een opgave te doen betreffende de kosten, die voor ons verbonden zijn aan de algehele overplaatsing van ons bedrijf aan de Grindweg naar een ander terrein, dat eigendom is van de Bedrijfsraad en dat ligt aan de Professor van Uvenweg te Wageningen. Zodra de gemeente in het bezit is van onze opgave, zal zij haar onafhankelijke taxateur verzoeken met spoed een rapport uit te brengen inzake het z.i. bij aankoop van ons hele terrein met opstallen op basis van onteigening en over-

plaatsing als bovenbedoeld door de gemeente te betalen bedrag. In principe is de gemeente bereid aankoop op zulk een basis zoveel mogelijk te bevorderen. De gemeente vertrouwt dat langs deze procedure de meest reële mogelijkheid wordt geschapen voor een voor beide partijen aanvaardbare en redelijke oplossing.

Het hoofdbestuur is in principe bereid aan de voorgestelde oplossing zijn medewerking te verlenen. Op verzoek van de gemeente heeft het hoofdbestuur reeds een voorlopig schetsplan voor het nieuwe Bijenhuis doen maken en aan de door de gemeente gevraagde opgave van de kosten van nieuwbouw en overplaatsing wordt gewerkt.

Het hoofdbestuur vraagt de algemene vergadering machtiging om in deze naar bevind van zaken verder te handelen.

Adressen hoofdbestuur, etc.

Hoofdbestuur

Voorzitter: Mr. L. R. J. ridder van Rappard, Arkelsedijk 60, Gorinchem. 01830-2825

Secretaris: R. P. Groenveld, Bijenhuis, Wageningen. 08370-2863. Na november 1968 J. Spaans, Bijenhuis, Wageningen. 08370-2863.

Friesland: J. J. Mulder, Vaart N.Z. 18, Appelscha. 05162-596

Groningen: R. H. Geskes, Westerstraat 29, Roden. 05908-9699

Drente: P. Wijchman, Steendijk 147a, Assen. 05920-3497

Overijssel Oost: W. Assink, Weth. Elhorststraat 16, Enschede. 05420-23442-22561 kantoor

Overijssel West: H. Troost, Rollecaterweg 13, Den Hulst (Ov.) 05296-580

Veluwe: H. G. Maagendans, Passavantlaan 14, Arnhem (vice-voorzitter) 08300-26780

Graafschap en Lijmers: G. J. A. Meijer Babberich. 08364-252

Betuwe: B. Th. Kinkelaar, Thijmstraat 31, Nijmegen. 08800-52625

Utrecht: C. Pater Jzn., Achterdijk 22, Bunnik. 03405-1305

Noordholland: O. de Vries, Ludenstraat 11, Hilversum

Zuidholland: W. C. van Werkhoven, Essenburgstraat 29, Rotterdam 6. 010-238627

Zeeland: J. Fluyt, Domusstraat 23, Zierikzee

Noordbrabant: P. J. A. van der Looij, Beverlaan 1, Son. 04990-1691

Limburg: P. H. Ramakers, Kaldebornweg 92, Heerlen

Adviseur: De Rijksbijenteeltconsulent Ir. J. Mommsers, Bredaseweg 304, Tilburg. 04250-22425

Accountant: W. H. van Mourik, 1e St. Janshof 11, Rotterdam. 010-123977

Ereleden: R. ter Brugge; Prud. de Bruijne; Joh. A. Joustra; Dr. Ir. A. Minderhoud; A. S. Planting; Tj. Stienstra; A. Vink.

Dagelijks bestuur: Mr. L. R. J. ridder van Rappard, H. G. Maagendans, G. J. A. Meijer

Commissie Afdeling Handel: G. J. A. Meijer (1970); J. J. Mulder (1968); B. Th. Kinkelaar (1969)

Koninginneteeltcommissie: H. J. Lohuis, A. H. van den Berg, R. H. Geskes, Dr. T. Piek, J. de Ruiter

Juridische commissie: Mr. L. R. J. ridder van Rappard, H. G. Maagendans

Commissie van Redactie: W. Assink, H. G. Maagendans

Commissie examen Praktisch Imker: A. S. Planting, A. H. van den Berg, A. T. van den Brink, H. van Gool

Commissie Nationale Honingtentoonstelling: C. Pater Jzn., J. J. Mulder, G. J. A. Meijer

In onderstaande besturen en commissies hebben voor onze vereniging zitting:

Bestuur Bedrijfsraad, Afdeling Bijenteelt van het Landbouwschap en Stichting Ambrosiushoeve:

Mr. L. R. J. ridder van Rappard, plv. B. Th. Kinkelaar
W. Assink, plv. R. H. Geskes
H. G. Maagendans, plv. C. Pater Jzn.
G. J. A. Meijer, plv. J. J. Mulder

Bestrijdingsmiddelencommissie Afdeling Bijenteelt Landbouwschap:

H. G. Maagendans, Tj. Stienstra

Komkommercommissie Afdeling Bijenteelt Landbouwschap:

W. H. van Mourik, Joh. Hilvers (plv. R. H. Geskes),
H. G. Maagendans, C. Pater Jzn.

Contactcommissie Tuinbouw-Bijenteelt van het Landbouwschap:

C. Pater Jzn., R. P. Groenveld

Adviescommissie Bijenteelt T.N.O.:

A. H. van den Berg, R. P. Groenveld, H. G. Maagendans

De mislukte fusie

De fusiebesprekingen hebben niet tot het gewenste resultaat geleid. Het lijkt ons nuttig hier onze visie op de gang van zaken te geven, die wij zoveel mogelijk toelichten aan de hand van authentieke stukken die afkomstig zijn van de zuidelijke bonden en die dus niet door ons inzicht gekleurd zijn.

Zoals bekend is, draaide alles om de inbreng van de vermogens, in het bijzonder om de inbreng van de handelsinstelling van de zuidelijke bonden, de Honingzemerij te Boxtel, in de nieuwe vereniging. We kunnen dit alles beheersende geschilpunt punt enger omlijnen als we bedenken, dat de zuidelijk bonden wel de baten van Boxtel (het dividend van 6% op de aandelen) in de nieuwe vereniging wilden inbrengen, maar de aandelen zelf, en daarmee het bedrijfsbeleid, wilden zij onderbrengen in een stichting. Zij wilden dus de eigendom en het bedrijfsbeleid van Boxtel aan de nieuwe vereniging onttrekken. We citeren het jaarverslag over 1966 van de Brabantse bond:

De Nederlandse Vereniging eiste van de drie katholieke bijenhoudersbonden onvoorwaardelijke inbreng van alle activa in de nieuwe vereniging, óók de Honingzemerij. Genoemde drie bonden wilden wel de baten van de honingzemerij aan de nieuwe vereniging doen toevloeien, maar wilden de honingzemerij zelf voorlopig buiten de fusie houden en deze onderbrengen in een stichting.

Het werd ons langzamerhand duidelijk, dat de zuidelijke bonden niet het vertrouwen hadden, dat het bedrijfsbeleid van Boxtel bij de nieuwe vereniging in goede handen zou zijn. Dat het dit gebrek aan vertrouwen bij de zuidelijke bonden was, dat de moeilijkheden veroorzaakte, gaf de voorzitter van de Brabantse bond in de openingsrede van zijn algemene vergadering van 1966 volmondig toe:

Fusie betekent: één vereniging, in alles, waarbij uiteraard de belangen van u, onze leden, volledig tot hun recht moeten komen. Maar ik wil hier direct aan toevoegen, als een noodzakelijke voorwaarde, dat het realiseren van deze doelstelling alleen maar mogelijk is, wanneer we voor de volle honderd procent vertrouwen kunnen hebben in de nieuwe situatie in de nieuwe vereniging. In feite betekent dit: vertrouwen hebben in de leiders in de nieuwe situatie. En nu meen ik, ook gezien de laatste besprekingen zowel intern (tussen de katholieke bonden) als extern (met Wageningen), dat het momenteel heel moeilijk zal zijn, ik kan beter zeggen vrijwel onmogelijk, om op korte termijn tot een totale eenheid te komen. Een

en ander zal meer tijd vragen dan we oorspronkelijk dachten. Hopelijk zal er een overgangsvorm gevonden kunnen worden, die alle partijen kan bevredigen.

Klaarblijkelijk hebben de zuidelijke bonden zich gerealiseerd, dat de meerderheid van de leden van de nieuwe vereniging wel eens bezwaar tegen het bedrijfsbeleid van Boxtel kon hebben.

Dat het dit wantrouwen in de nieuwe vereniging was, dat de drijfveer tot het uitstellen van de fusie was, zei de voorzitter van de Brabantse bond heel duidelijk tegen nu wijlen onze heer Klapwijk in dezelfde vergadering:

Wij zijn wel voor fusie, maar wij moeten toch wel enige waarborg hebben dat onze zemerij veilig gesteld wordt.

De zuidelijke bonden zien zichzelf dus al bij voorbaat als een verdrukte minderheid in de nieuwe vereniging. Te hunner verontschuldiging merken wij hierbij op, dat zij zelf korte metten maken met dergelijke minderheden. In de Brabantse bond hebben tot nu toe alleen katholieke leden stemrecht; aan niet-katholieken heeft men eenvoudig het stemrecht onthouden. Alweer ter verontschuldiging voegen wij hieraan toe, dat vele leden van de Brabantse bond het met deze bepaling niet (meer) eens zijn.

Is er inderdaad grond voor de vrees van de zuidelijke bonden, dat de nieuwe vereniging het bedrijfsbeleid van Boxtel zou ombuigen? Natuurlijk is dat het geval. De zuidelijke bonden hebben dat goed gevoeld. Het alles overheersende principe van Boxtel is, dat er winst gemaakt moet worden, op honing, op suiker, op imkersartikelen. Dat principe is op zichzelf niet ongezond. Het is het leidende principe van iedere particuliere onderneming. Dat dit principe voor Boxtel doorslaggevend is, moge blijken uit de bereidheid om prijsafspraken te maken met particuliere handelaren wat de prijs van de kunstraat betreft. Nog belangrijker lijkt ons de instelling van Boxtel ten aanzien van de honinghandel. Wij als imkers hebben er het grootste belang bij, dat Nederlandse honing duidelijk te onderscheiden is van buitenlandse honing. De honinghandelaren daarentegen hebben er belang bij de grenzen zo vaag mogelijk te houden. Dat is hun goed

recht en zolang ze daarbij de wettelijke voorschriften niet overtreden is hun streven zelfs legaal. De zaak ligt echter wel een beetje vreemd als een instelling, die eigendom is van Nederlandse imkerorganisaties, zich precies zo gedraagt als de handelaren in buitenlandse honing.

Een ander voorbeeld: de declaratiedwang voor honing, waarvoor onze vereniging jarenlang gevochten heeft, is er nu en wij zijn daar erg gelukkig mee. Maar Boxtel, een instelling die eigendom is van Nederlandse imkersorganisaties, heeft zich tegen de totstandkoming van deze declaratiedwang verzet en daarmee de zijde van de honinghandelaren gekozen en niet die van de imkers.

Zodra bleek dat noch het hoofdbestuur van Wageningen, noch haar algemene vergadering bereid waren fusie zonder inbreng van Boxtel te overwegen, was voor de zuidelijk bonden de fusie **volledig van de baan. We moeten ons goed realiseren, dat reeds in 1965, dus ruim twee jaar geleden, de zuidelijke bonden geen fusie meer wilden.**

De zuidelijk bonden lieten het voorkomen alsof wij met onze eis tot volledige inbreng een nieuw element in de fusiebesprekingen hadden gebracht en zij ontkenden dat dit punt in de Commissie van Vertrouwensmannen ter sprake was geweest. Wij hebben de zuidelijke bonden toen gewezen op het rapport van die commissie, gepubliceerd in ons blad (november 1964) waarin gezegd wordt:

Indien evenwel wordt uitgegaan van de veronderstelling dat van genoemde vennootschap (Boxtel) de aandelen in het bezit zijn van de z.g. zuidelijke bonden, komt het de commissie niet onjuist voor, dat deze aandelen aan het vermogen van de gefuseerde vereniging worden toegevoegd.

De zuidelijke bonden konden dus moeilijk volhouden, dat de inbreng van de aandelen van Boxtel in de nieuwe vereniging in de Commissie van Vertrouwensmannen niet ter sprake is geweest!

Inmiddels zaten de zuidelijke bonden met de moeilijkheid, dat zij met de fusie ook alle voordelen van de fusie prijs zouden geven, zoals de samenvoeging van de imkersbladen. Van dit ogenblik af probeerden de zuidelijke bonden van twee wallen te eten. **Ze wilden de voordelen incasseren van de fusie, die ze in feite reeds verworpen hadden.** In een brief van 9 december 1965 komt dit met grote duidelijkheid tot uitdrukking. In deze brief delen de zuidelijke bonden aan ons hoofdbestuur mede, dat het niet mogelijk is op korte termijn een besluit te nemen tot algehele fusie met inbreng van alle activa en passiva als door ons voor-

gesteld. De brief gaat verder:

Wel zouden de besturen willen medewerkers aan het stichten op korte termijn van een federatie, waartoe zij u in overweging willen geven de voorbereiding hiertoe te laten uitgaan van de Bedrijfsraad.

De brief eindigt aldus:

De besturen achten het tenslotte niet uitgesloten, dat, na een periode van vruchtbare samenwerking in federatieverband, de beoogde algehele fusie kan worden gerealiseerd.

Vooraf de laatste zin is duidelijk: men wil wel alle voordelen, maar of er uit dit federatief verband een fusie zal geboren worden is helemaal niet zeker, het is alleen maar „niet uitgesloten“. Dat was dus reeds in 1965. Al heel spoedig bemerkten de zuidelijke bonden, dat Wageningen geen genoegen nam met uitstel van de fusie tot een vage toekomst en dan alleen als mogelijkheid, zonder enige zekerheid. Toen probeerden zij hun standpunt kracht bij te zetten met dreigementen. Op 16 april 1966 zei de voorzitter van de Brabantse bond:

Het zou een grote fout zijn, wanneer een partij de klok zou willen terugdraaien naar 1963. Wanneer dit zou gebeuren is verdere samenwerking, zelfs het samengaan als voorheen, onmogelijk geworden. Maar een even grote fout zou gemaakt worden, wanneer een partij nu op de plaats rust zou commanderen. Ook een dergelijke instelling is, gezien de in het begin gemaakte afspraken, beslist onaanvaardbaar. We zullen dus, zoals reeds gezegd, een voorlopige tussenweg moeten vinden.

Ook hier weer het streven: geen fusie, maar een voorlopige tussenweg. De samenvoeging van de bladen moet gehandhaafd blijven en er moeten zelfs méér voordelen komen, we mogen geen op de plaats rust accepteren. En als Wageningen daar niet aan wil, staat de stok achter de deur: dan is verdere samenwerking, zelfs het samengaan als voorheen (in Bedrijfsraad en Landbouwschap) onmogelijk geworden. Dit op de lange baan schuiven van de fusie had voor ons ernstige bezwaren. Het grootste bezwaar is natuurlijk, dat we tot in lengte van jaren vast zouden zitten aan het zeer onbevredigende gezamenlijke blad. De verdere bezwaren hielden verband met onze personeelsbezetting en onze bouwplannen. Door het vertrek van de directeur onzer afdeling Handel en het naderende vertrek van onze algemeen secretaris moesten we voorzieningen treffen. Wij berichtten dit reeds op 5 oktober 1965 aan de zuidelijke bonden en wij voegden eraan toe, bij onze besluiten zoveel mogelijk rekening te zullen houden met de toestand,

zoals die bij fusie zou ontstaan, m.a.w. dat wij wilden voorkomen, dat wij als gevolg van de fusie straks met overtoollig personeel zouden zitten.

Een tweede bezwaar tegen uitstel van de fusie vond zijn oorzaak in het feit, dat het Bijenhuis van de Grindweg zal moeten verdwijnen. Het uitstel van de fusie zette onze bouwplannen op losse schroeven. Bij fusie was gedacht aan een taakverdeling: de honinghandel zou naar Boxtel kunnen gaan en suiker en imkersartikelen zouden in Wageningen kunnen worden geconcentreerd. Nu met de fusie ook deze taakverdeling uitbleef, moesten we in Wageningen ook rekening houden met de bouw van een volledige honingafdeling.

Doordat de zuidelijke bonden bleven treuzelen met „voorlopige tussenoplossingen” en „een federatief verband” nadat de datum reeds lang

verstreken was waarop volgens de Commissie van Vertrouwensmannen alle problemen tot een oplossing konden zijn gebracht, n.l. 1 januari 1966, en anderzijds de gemeente Wageningen aandrong op spoed met de voorbereidingen voor ons vertrek van de Grindweg, bleef ons niets anders over dan de knoop door te hakken: zowel wat het Groentje betreft als wat onze personeelsvoorziening en onze nieuwbouw aangaat, moesten wij noodgedwongen onze eigen weg gaan.

Hiermede vertrouwen wij, zij het in zeer beknopte vorm, onze lezers een duidelijk beeld te hebben gegeven van de knelpunten, die tot mislukking van de fusie hebben geleid en die geheel terug te voeren zijn op het feit, dat de besturen van de zuidelijke bonden geen vertrouwen hebben in de nieuwe vereniging, die het resultaat zou zijn van de fusie. G.

Ere-medailles

De laatste opgave van de door het hoofdbestuur aan verdienstelijke leden toegekende eremedailles verscheen in het Groentje van januari 1964. Hieronder volgt de lijst van de sedert 1963 toegekende eremedailles, die wij om begrijpelijke redenen de laatste jaren niet konden publiceren. U vindt er ook namen bij van enige imkers, die ons inmiddels door de dood zijn ontvallen, maar welker nagedachtenis wij toch willen eren door hun namen hier te vermelden.

J. Abbing, Afd. Wintschoten
W. Assink, Afd. Enschede
H. Boelis, Afd. Hoorn
H. Bolsenbroek, Afd. Apeldoorn
M. Bouwens, Afd. Vilt-Berg-Terblijt
F. Bouwman, Afd. Bemmél
P. J. Bouwman, Afd. Bemmél
R. G. Branderhorst, Afd. Renkum
A. van Breukelen, Afd. Soest
J. van Breukelen, Afd. Soest
A. T. van den Brink, Afd. Renkum
J. van den Broek, Afd. Woudenberg
Prud. de Bruijne, Afd. Hulst
J. H. Buijs, Afd. Leersum
G. Davelaar, Afd. Woudenberg
A. H. Dekker, Afd. Zaamslag
W. A. van Elmpt, Afd. Soest
A. Engeltjes, Afd. Elburg
E. M. Geijsendorpher, Afd. Baarn
A. de Groot, Afd. Dordrecht
G. H. Grijze, Afd. Soest
A. Heidekamp, Afd. Winschoten
D. van Hemel, Afd. Leersum
C. O. J. Hendrikse, Afd. Schouwen-Duiveland

J. van Hinte, Afd. Driebergen
H. Hooijer, Afd. Garderen
A. Hoolhorst, Afd. Oostburg
B. van Houten, Afd. Jubbega
J. Jansen, Afd. Baarn
W. Jansen, Afd. Winschoten
H. R. van Kammen, Afd. Surhuisterveen
J. Koch, Afd. Den Haag
C. van Kooten, Afd. Arnhem
P. Koppes, Afd. Hoorn
R. Lanting, Afd. Assen
H. Leertouwer, Afd. Appelscha
G. J. Leferink, Afd. Holten
J. van der Meer, Afd. Bennekom
G. Oostergetel, Afd. Meppel
J. Opheikens, Afd. Winschoten
R. van der Pant, Afd. Renkum
G. J. Peters, Afd. Bemmél
W. Peters, Afd. Bemmél
J. J. Polman, Afd. Apeldoorn
P. van Putten, Afd. Rotterdam
H. J. Roelofs, Afd. Bemmél
H. A. Roos, Afd. Soest
W. v. d. Ruyt, Afd. Den Haag
J. C. van Scherrenburg, Afd. Renkum
J. Schouten, Afd. Velsen
B. H. Straalman, Afd. Markelo
L. A. Tanis, Afd. Leersum
J. G. Tavenier, Afd. Eindhoven
G. Tjassing, Afd. Appelscha
A. J. Tuin, Afd. Winschoten
E. van der Veer, Afd. Bussum
A. Verschoor, Afd. Leerdam
J. Wagter, Afd. Wolvega
P. van der Wal, Afd. Jubbega
J. M. de Witte, Afd. Woudenberg
A. van de Wollenberg, Afd. Renkum
J. T. Woudstra, Afd. Jubbega
D. Zondervan, Afd. Dedemsvaart N.S.

UIT DE JAAGKIEPS

AFSCHEID VAN JEKAVE

U hebt waarschijnlijk wel gemerkt, dat er vorig jaar met onze Jaagkieps iets aan de hand was. Onder enige bijdragen hebt u als onder-tekening „Jekave a.i.” zien staan? Dat betekende, dat deze bijdragen niet geschreven waren door onze oude getrouwe medewerker, de heer J. K. Vermaas, maar door een plaatsvervanger. Wij betreuren het heel erg, dat onze goede vriend Vermaas om gezondheidsredenen verstek heeft moeten laten gaan. Hij heeft zijn eerste Jaagkieps gepubliceerd in het Groentje van 1939. Dat is nu 29 jaar geleden. Wij prijzen ons gelukkig, dat wij gedurende een zo lange reeks van jaren zijn samenvatting van het belangrijkste uit buitenlandse tijdschriften op het gebied van de bijenteelt en van veel wetenswaardigs uit andere bronnen in ons blad hebben mogen opnemen. Hij gaf ons een voorbeeld van voorbeeldige toewijding en nimmer aflatende trouw, dat we hier toch even willen signaleren, nu hij noodgedwongen zijn medewerking aan ons blad moet staken. Wij wensen hem van ganser harte een verbeterende gezondheid toe.

De naam van zijn rubriek veranderen we natuurlijk niet. We streven ernaar, hem zo goed mogelijk te vervangen. Evenals hij zullen we proberen, ieder het zijne te geven. En dat is niet altijd gemakkelijk geweest, nietwaar Jekave? De meeste imkers hebben grote interesse voor de praktijk van het bijenhouden. Anderen hebben een hevige interesse in de koninginnteelt, in eigenschappen en samenstelling van honing en het gebruik daarvan in de geneeskunde, in koninginmelk en wat dies meer zij. Er zijn er, die graag alles weten over de bijenweide en tal van imkers waarderen bijzonder de „lachertjes”. Hier schieten ons de woorden te binnen, die onze algemeen voorzitter de heer ridder van Rappard op het congres in Amerika sprak: het is niet gemakkelijk het iedereen en bovendien nog je schoonmoeder naar de zin te maken. Maar: we zullen het proberen. Vriend Vermaas, onze allerbeste wensen voor jezelf en je vrouw en allen die je dierbaar zijn en véél dank voor alles, wat je in de lange reeks van achter ons liggende jaren voor ons blad hebt gedaan.

Padden en bijen

In G.K.Z. van september lezen we een bericht over de schade, die bijenvolken kunnen onder-vinden van padden. J. Lescure wilde daar meer van weten en hij nam proeven met 30 volwassen padden. Hij moest dat des avonds doen, omdat dat de tijd is, waarop de padden op jacht gaan. Zijn padden hadden een paar dagen geen voedsel gekregen. Op de eerste proefavond na deze vastkuur verslonden ze veel bijen, zonder zich te bekommeren om de steken, die ze daarbij opliepen. Tussen de vierde en de zesde dag werd hun eetlust geringer, maar op de zevende dag nam die weer toe. Vooral de grote wijfjespadden leren spoedig bijen op zodanige wijze te vangen, dat ze weinig gestoken worden. De proeven werden genomen in Frankrijk, waar men, volgens het bericht, de bijenkasten gewoon op de grond plaatst. Daarbij kunnen padden een veel grotere buit bemachtigen dan bij kasten, die een eindje van de grond zijn geplaatst.

Veel honing winnen

In Apicultura van november 1966 schreef J. Balmez over methoden om veel honing te winnen met weinig arbeid van de kant van de imker. Daar zowel de kasten als de dracht en de weersomstandigheden in Roemenië heel anders zijn dan bij ons, moeten we met zo'n bericht wel voorzichtig zijn. Maar één van de wenken kan ook voor ons van belang zijn: alle volken, die bij het begin van de voorjaarsdracht te zwak zijn om veel honing te halen, worden met goede volken verenigd. Na de voorjaarsdracht heeft men dan niet alleen een zo groot mogelijke honinggoogst, maar ook sterke volken, waarvan men ook sterke zwermen of kunstzwermen kan verwachten en die dus de beste kansen bieden voor latere drachten.

Goedkope bijenweegschaal

In Scottish van oktober schrijven McLellan en Smith: Vele imkers zouden wel graag de gewichtsveranderingen van volken in de loop van het jaar kennen. De kosten van bijenweegschalen voor dit doel zijn hoog. Dit artikel beschrijft in het kort de verandering van een eenvoudige badkamerweegschaal (prijs plm. f 20,- red.) voor het wegen van bijenvolken.

We schaften een rechthoekige personenweegschaal aan. Omdat het bovenstuk te klein was om er een bijenkast op te plaatsen, werd het vergroot door middel van een frame van hoekijzer. Dit frame werd bevestigd aan de onderkant van het instrument, dat daarna ondersteboven werd geplaatst. De oorspronkelijke onderkant werd nu bovenkant. Dit werd gedaan opdat de bijenkast niet de afleescijfers van de schaal zou bedekken waardoor het aflezen

J. K. VERMAAS

van het gewicht onmogelijk zou worden. Op de oorspronkelijke bovenkant van het instrument, die nu onderkant was geworden, maakten we een houten latwerk, waardoor het apparaat ongeveer 5 cm van de grond kwam te staan. Deze ruimte is voldoende om in een daaronder gelegd spiegelkje het gewicht te kunnen aflezen, dat de schaal aangeeft.

Deze weegschaal is ook te gebruiken om de van de volken afgenomen honingkamers voor en na het slingeren te wegen. Op die wijze kan de oogst van ieder volk afzonderlijk worden vastgesteld.

Als er een lezer is, die dit wil proberen, zenden we hem graag het oorspronkelijke artikel met foto. We verwachten dan natuurlijk wel, dat hij ons een berichtje over zijn bevindingen stuurt.

Winterzorg

Als een volk op de wintertros zit, of als er geen broed meer in het volk is, is de bloedtemperatuur van de bijen iets hoger dan de temperatuur van de tros. De temperatuur van de wintertros schommelt tussen 45 en 55 graden Fahrenheit. Dit is een temperatuur, waarbij de tros weinig warmte uitstraalt. Daarom is het bedekken van een wintervolk met een warme verpakking van weinig nut voor de bijen om hun temperatuur te bewaren.

Als de plek, waar de volken staan, vochtig is, is het goed uit elke broedkamer één raam weg te nemen en de overige ramen zo te hangen, dat de ruimte tussen de buitenste ramen en de binnenbak groter wordt. Dit bevordert de goede ventilatie en beperkt de kans, dat de buitenste raten gaan schimmelen. Als de volken op de wintertros zitten, dragen de bijen zelf op geen enkele wijze bij tot de ventilatie. De snelheid, waarmee de lucht om de ramen circuleert hangt af van de luchtdruk van buiten en de grootte van het vlieggat. Als het vlieggat klein is, is de luchtbeweging in de kast traag en dat veroorzaakt dikwijls vochtigheid. De lucht, die de bijen uitademen, bevat vocht en deze met

vocht bezwangerde lucht moet zijn weg vinden uit de broedkamer. Een vlieggat over de hele breedte van de kast, zo nodig voorzien van een strook koninginnerooster om muizen te weren, maakt een snel ontwijken van de vochtige lucht mogelijk en het houdt het binnenwerk van de kast droog.

Scottish oktober.

Bijenmonsters nemen

Dat doen de heren van de voorlichtingsdienst veel en ze hebben er een ingenieus apparaat voor, maar als u het zelf moet doen, geeft Scottish van oktober daarvoor de volgende wenken.

Benodigdheden: een honingflacon, een gebruikte briefkaart en een lucifersdoosje met uw naam en het nummer van de kast daarop.

De honingflacon omgekeerd over de opening in het dekkleedje of de dekplank plaatsen. Na enige tijd zitten er een aantal kwade bijen in. Dan de briefkaart onder de flacon schuiven en het geheel terzijde van het voergat laten staan. In de tijd, waarin u de volgende kast behandelt, zijn de bijen in de eerste flacon door zuurstofgebrek een half bewusteloze en ongevaarlijke massa geworden, die u in het luciferdoosje doet. Denk eraan, dat de „jongens van het instituut” die uw bijen gaan onderzoeken, dertig of meer bijen van iedere kast moeten hebben.

Honing: beter in het potje dan in de lucht

L. M. Thake drijft in Scottish van oktober de spot met zijn vele landgenoten, die van mening zijn dat men in de zomer zijn volken moet „opbouwen” voor de heidedracht en dat daarvoor de zomerhoning moet worden omgezet in broed en bijen. Hij kreeg gemiddeld 50 pond zomerhoning van zijn volken. „Die vijftig pond honing zit in de potjes en de heidehoning en het weer tijdens de heidebloei hangen nog in de lucht”, schrijft hij.

Glaasje op? Honing eten!

De medicus Dr. W. Sch., schrijft in de Rheinische van oktober een artikel over honing in de geneeskunde. Hij zegt, dat honing uitstekend kan worden gebruikt om beschonken lieden te ontnuchteren. Patiënten, die in beschonken toestand in het New England Hospital in Boston, U.S.A., binnengebracht werden, kregen met tussenpozen van een half uur grote hoeveelheden bijenhoning. De honing had volgens Dr. Martha Brunner-Orne een duidelijke ontnuchterende en kalmerende uitwerking. De in de honing aanwezige vruchtensuiker versnelt de alcoholstofwisseling in het lichaam. De alcohol wordt sneller „verbrand” en verdwijnt daardoor eerder uit het bloed, waarin hij bij het drinken was overgegaan. Als het alcohol-

gehalte van het bloed daalt, wordt de toestand van de patiënt ogenblikkelijk normaal.

We herinneren ons dat Dr. De Boer, onze honingdeskundige bij uitnemendheid, eens in een gesprek zei: beschonken mensen nemen ter ontzuivering graag een zoute haring, ze konden veel beter een paar lepels honing nemen.

De kastanje

Of de paardekastanje al dan niet door de bijen bevroren wordt, hangt naar het schijnt af van de hoeveelheid giftige stof saponine, die de nectar bevat. Het saponinegehalte wisselt van jaar tot jaar. Roodbloeiende kastanjes schijnen een hoog saponinegehalte in de nectar te hebben. Zeitschrift für Bienenforschung 1967-2.

Ondeugend

De (Schiermonnikoogse) Dorpsbode van 1 oktober neemt uit ons blad het bericht over, dat sommige Nederlandse hotels hun gasten een avond drank geven, bestaande uit een glas warme melk met twee eetlepels honing. We zien de ogen van redacteur Donraadt van de Dorpsbode ondeugend schitteren als hij daaronder schrijft: Of dit drankje nu een slaapverwekkende of stimulerende werking heeft, wordt er helaas niet bij vermeld. Voor de slaapkamer kunnen de verlangens verschillend zijn.

Beekeepers Do Live To Be Old

schrijft A.B.J. september boven een artikelje over de 93ste verjaardag op 7 juli van de bekende bijenhistoricus Dr. H. Malcolm Fraser, die vroeger op ieder congres een steeds weer interessante lezing hield over steeds weer een nieuw onderwerp uit de geschiedenis van de bijenteelt.

Volgende congres in Duitsland

Het volgende internationaal bijenteeltcongres zal in Duitsland worden gehouden. Als plaatsen worden München en Stuttgart genoemd.

Aalster methode

In Belgique Apicole oktober geeft G. Lambert een uittreksel uit de bekende (en helaas uitverkochte) bijenteelt-beeldroman over de Aalster methode, die onze vereniging indertijd uitgaf. Hij besluit zijn artikel met de volgende conclusies:

Voordelen: Veel bijen als de dracht begint. Systematische vervanging van de oude moeder door een jonge. Weinig broed te verzorgen tijdens de zomerdracht. Reservekoninginnen voorradig als er in de winter iets mis gaat.

Nadelen: Veel materiaal nodig. Veel werk met zoeken der koningin en uitbreken van doppen. Selectie alleen mogelijk met veel bijkomend werk. De zesraamsvolkjes zouden beter overwinteren boven een sterk volk dan in afzonderlijke kleine kastjes. Y.

Het ei van Columbus

Ieder die ooit honingpotten gevuld heeft, heeft zich bewust of onbewust wel eens geërgerd aan het primitieve geknoei, dat dit werk nu eenmaal meebrengt. Hoe we het ook aanleggen met pollepel of schenkan, we staan te tobben met nalekkende honingdruppels, die kan, tafel, honingpotjes en ten slotte onze handen vettig en glibberig maken, afgezien nog van de hoeveelheid kostelijk vocht dat op die manier verloren gaat. Op een „bedrijf” zal het wel efficiënter en zindelijker gaan. Ik veronderstel: middels container met kraan, maar voor een amateur-imker is dit soort oplossing wel wat van al te grootse allure en nogal kostbaar, gezien het betrekkelijk weinig gebruik dat van dit instrument gemaakt wordt.

EN TOCH KAN HET OOK ANDERS!

En wel: handiger, vlugger, zonder knoeierig gepruts, zonder noemenswaardige onkosten en zonder dat er ook maar een druppeltje van onze honing verloren gaat.

Voor f 1,75 koopt u hiertoe een plastic trechter van 2 l inhoud (of groter, als u die krijgen

Met de hand wordt
de kogel omhoog
gelicht en de
honing vloeit
in de pot

kunt). De opening van de tuit van zulk een trechter heeft een middellijn van 22 mm en laat dus voldoende honing door, meer of minder, afhankelijk van de consistentie en temperatuur van het produkt. In een ijzerhandel koopt u vervolgens voor f 0,65 een stalen kogel van 25 mm middellijn. Hierop soldeert u een oogje, waaraan u een koperdraadje bevestigt, zodat u de kogel in de tuit kunt laten zakken en ophalen, m.a.w. de trechteropening kunt sluiten of openen en tevens de dikte van de ho-

ningstraal naar believen kunt regelen. In gesloten toestand klemt de kogel door de elasticiteit van het plastic, door eigen zwaarte plus de druk van de vloeistof zó vast tegen de tuitwand, dat deze zelfs „waterdicht” kan zijn, om niet te spreken van „honingdicht”. U zaagt enkele millimeters van de tuit af, zodat de onderkant van de kogel slechts iets hoger ligt dan de rand van de tuit. Hierdoor wordt, na sluiting, de duur van het nalekken beperkt tot 5 à 15 seconden. De trechter plaatst u in een stoeltje, waarvan de bovenzijde bestaat uit een plankje (bv. triplex) met een rond gat erin, zó hoog dat een royale pot nog onder de tuit gezet kan worden. Aan het stoeltje bevestigt u een vertikaal latje met aan de bovenkant een inkeping. Wanneer na het vollopen van een pot,

u de kogel hebt laten zakken, kunt u nu het koperdraadje in die spleet hangen, zodat het niet in aanraking komt met de honing op de plaats waar u het aanpakt. Na het vullen van potten kleeft er natuurlijk nog honing aan de binnenwand van de trechter. Wanneer u nu op de juiste afstand een kink maakt in het koperdraadje en dit vóór de kink in de spleet klemt, blijft de kogel in de trechter hangen en beide kunnen dan rustig uitlekken, zodat u geen druppel honing behoeft te verliezen.

U ziet, een en ander is doodsimpel als het ei van Columbus en op deze wijze wordt het vullen van potten i.p.v. onpraktisch getob een genoegelijke bezigheid. Sukkes ermee!

J. D. v. d. Bergh, m.s.c.

Korte berichten

In memoriam

Op 2 november j.l. overleed op 70-jarige leeftijd ons trouwe medebestuurder, de Heer Jan Westera. Hij is afdelingslid geweest van 29 december 1920, toen onze afdeling werd opgericht, tot zijn overlijden.

Op 25 november 1924 werd hij 2e secretaris, op 29 november 1934 werd hij benoemd tot penningmeester, welke functie hij, ijverig en accuraat, tot zijn dood toe heeft bekleed.

Onze vriend Westera was een stille bescheiden figuur, een man van weinig woorden, maar met een helder oordeel, als het ging om het nemen van beslissingen.

Wij zullen zijn vriendelijke hulpvaardigheid, zijn ijver en trouw in dankbare herinnering houden.

Afd. Kampen
J. Rabbinge, secr.

In memoriam

Met groot leedwezen geven wij u kennis van het plotseling overlijden van onze voorzitter de heer

M. H. Koese

op de leeftijd van 49 jaar. Van 1950 af was hij lid van het bestuur, waarvan 15 jaar als voorzitter. Zijn persoon en werk zullen in dankbare herinnering voortleven.

Afd. Goeree-Overflakkee

Afdeling Apeldoorn

Voorzitter Jansonius herdacht in zijn openingswoord van de op 17 november gehouden vergadering de leden die ons ontvallen zijn. In oktober waren dat Mevrouw Versteeg en de heer G. J. Leerink en nu is de heer G. J. Modderkolk overleden. Zij hebben ieder op hun plekje de bijenteelt intensief beleefd en bevorderd.

Na de pauze vertelde de heer H. G. Maagendans aan de hand van tal van dia's over de bijenteelt in de oudheid. Hij liet ons zien hoe eeuwenlang de opvattingen van Vergilius in de bijenteelt standhielden ook nadat Jan Swammerdam geheel andere feiten aan het licht bracht. Oude gebruiken, zoals het slaan op bekkens als er een zwerm afvloog, bleven nog lang leven en toen ik in 1934 met het houden van bijen begon kreeg ik van oude imkers nog veel van die boeiende raadgevingen, die van geslacht op geslacht waren overgeleverd. Temidden van het romantische oude bedrijf hebben we een mooie avond beleefd; onze tijd wordt daar helaas hoe langer hoe armer aan.

C. L. Noordermeer

Geslaagde Stichtse imkermiddag in Bunnik

Op zaterdag 9 december j.l. werd in Bunnik de jaarlijkse Stichtse Imkermiddag weer gehouden. Ondanks de slechte weersomstandigheden was de opkomst goed te noemen en hadden we bijna een volle zaal.

De organisatie van deze middag, in handen van de afdelingen Zeist en Bunnik-Houten verliep vlot. De zaal was op aantrekkelijke wijze versierd door dhr. G. Jacobse met fraaie kleine bloemstukjes welke voor de verloting aan het einde van de dag, het bijzonder goed deden.

Ook de eerste provinciale honingkeuring mag succesvol genoemd worden. Een behoorlijk aantal inzendingen van goede kwaliteit. Jammer dat de Stichtse afdelingen zich niet aan hun afspraak gehouden hadden om uit elke afdeling met een kleine inzending te komen. Wel waren er inzendingen uit Laren, Schiedam, Leiden, Gorcum en Beesd.

Naast de ingezonden honing voor de keuring waren er nog enige leuke inzendingen van leden en nieuwe verpakkingen van honing. Spijtig was het dat de Poolse Honingwijnen niet tijdig aanwezig waren.

Van de honingkeuring, gekeurd door de heer J. v. Aarst, met assistentie van Mevr. M. v. Dijk-Oosten, vermelden we hieronder, omwille der plaatsruimte, alleen de hoogste toegekende prijzen, welke beston-

den uit waardebonnen voor inkersartikelen. In de rubriek vloeibare honing werden eerste prijzen met 100 punten toegekend aan: Mej. E. Jasperse, dhr. R. Kuster, dhr. W. Hoogstraten uit Bunnik, G. v. d. Leeden, Schiedam, B. A. v. d. Berg, Gorcum, B. Dekker, Leiden.

De rubriek Heidehoning: Een tweede prijs met 99 punten aan J. Maas en R. Kuster, beiden te Bunnik, en 3 derde prijzen aan Mej. E. Jasperse en C. Pater, te Bunnik en Mevr. M. v. Dijk-Oosten uit Zeist. Bij de rubriek gekristalliseerde honing een 3e prijs met 98 punten aan H. de Boer te Zeist.

Rubriek raathoning: 1e prijs met 100 punten F. W. Gortemüller, Amerongen en een 4e prijs met 97 punten voor P. Beens, Driebergen.

Na de pauze opvoering van het tweede deel van het voorlichtingsspel „Imkerpraat“, door Ir. J. J. Mommers met zijn volledige staf.

De stilte in de zaal en de vele vragen die daarna gesteld werden gaven er blijk van hoe dit voorlichtingsspel werd gewaardeerd. Het tijdschema was oorzaak dat de discussie beëindigd moest worden. Met als slot een leuke verloting om alle kosten te dekken

was het slot van een goede en gezellige Stichtse Imkermiddag. C.P.

Voorjaarsbijenmarkt in Driebergen

Op de in november gehouden afd.vergadering in Driebergen werd de datum reeds vastgesteld van de Voorjaarsbijenmarkt in Driebergen, en wel op zaterdag 20 april 1968. Mededelingen werden verder gedaan over de te houden korfvlecht cursus en de aankoop van een was en honingpers. Het hoofdbestuurslid C. Pater Jzn., hield na de pauze een causerie over afzet en verpakking van honing. C.P.

Reizen naar het fruit in 1968

De afd. Bunnik-Houten is druk bezig met de voorbereidingen van een bijeenkomst op zaterdag 17 februari a.s. in Bunnik, inzake het reizen naar het fruit. Iedere afdeling, en imker die via afd. Bunnik e.o. naar het fruit reist, of serieuze plannen heeft om dit te gaan doen, wordt op deze dag verwacht. Een interessant en afwisselend programma zal de aanwezigen deze dag worden geboden. Het volledige programma in het februari-nummer van het maandschrift en in het jan.-febr.-nummer van Bijennieuws. C.P.

SPEURBIJTJES

Tarief: tot 20 woorden f 2,50, elke 4 woorden meer f 0,50. Bij vooruitbetaling te voldoen op gironummer 846801 van de Vereniging tot bevordering der Bijenteelt te Wageningen. Inzendtermijn vóór de 10e van de maand.

GEVRAAGD: Joegoslavische Krainer boerenkastjes. Brieven met prijs en omschrijving aan: Atze Dijkstra, Imker, Apelscha Fr.

AANGEBODEN: Poedersuikers snoep, uitstekend bijvoet van imker voor imker - f 0,40 p. kg. Opgaven na 18.00 uur. Tel. 070-395105. U bestelt toch tijdig?

AANGEBODEN: pure klaverhoning (wit) à f 2,— per kg.

Klaverhoning wat geel van kleur f 1,80 per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

AANGEBODEN: Lindehoning, prachtig-mooie-kwaliteitshoning à f 2,— per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

AANGEBODEN: Heide-honing(slinger) f 4,— per kg. Heidepershoning f 3,50 per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

EXTRA-AANBIEDING: Zomerhoning. Prima van smaak à f 1,60 per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

AANGEBODEN: Acacia-honing voor fijnproevers.

Prachtig blank van kleur, f 2,75 per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

TER KENNISMAKING: Boekweithoning. Tegen de extra lage prijs van f 1,45 per kg.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

NECTAPOL-NOSEMACK-FONDANT. In kg-verpakking à f 4,— per kg. Het juiste middel om uw bijen in prima konditie te houden.

DE BIJENKORF-EEMNES. Telefoon 02153-6704.

HONINGADVERTENTIES

Wij maken adverteerders erop opmerkzaam, dat wij advertenties, waarin honing wordt aan-

geboden of gevraagd, of waarin prijslijsten van honing beschikbaar worden gesteld, alléén opnemen, als duidelijk wordt aangegeven of het Nederlandse of buitenlandse honing betreft. Advertenties zonder deze aanduiding worden terzijde gelegd.

H. H. IMKERS.

Zendt vanaf heden al uw

RUWE RAATWAS

rechtstreeks of in verenigingsverband naar

VAN 'T LAND

U zult zien, wij betalen

de hoogste prijs.

Desgewenst KUNSTRAAT terug

W. van 't Land

HONINGZEMERIJ

TEL. 2607

BARNEVELD

BIJENPARK

Brulleman - Breukelen

ZANDPAD 42a telefoon 03462-1303 - Giro 377905

Het was een goed honingjaar, veel geoogst van onze 300 volken, zodoende kunnen wij U volop leveren tegen zeer geschikte prijzen. Ons bijenpark bestaat reeds 71 jaar; vanaf 1910 (zie het oktobernummer van dat jaar) behalen wij steeds de eerste en ereprijzen met onze honing. U bent

dus verzekerd bij ons het allerbeste te kopen. Klaverhoning f 1,85 per kg, Linde f 2,—, Fruit f 2,05, Heide f 4,—, Accacia f 2,40.

Bij deze honing, flacons met schroefdeksel voor 10 cent.

Verzending ook naar België en Duitsland.